

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 45. szám

2013. április 03.

Küldöttedöntések

Rendkívüli Küldöttgyűlést tartott a Vasutas Szakszervezetek Szövetsége az elmúlt héten, egybekötve a küldöttek képzésével. A Küldöttgyűlésnek három fontos napirendi pontja volt, melyek közül elsőként Dr. Kóttér József által a VASZ 2013. évi költségvetéséről előterjesztett tervezettel ismerkedtünk.

Szóbeli kiegészítőjében hangsúlyozta, hogy a költségvetés bevétele csak abban az esetben tartható, ha a Szövetség jelenlegi huszonezzer fős taglétszáma nem csökken jelentősen, mert más forrásból nem terveztünk bevételt. A kiadásokat nagyrészt a működéssel összefüggő anyagjellegű költségek jelentik. S ha már a működésről beszélünk, akkor elengedhetetlen munkabizottságok létrehozása, melyről a második napirendi pontban döntöttünk. A Szövetségnek már van Esélyegyenlőségi, Idősügyi, Ifjúsági, Képzési- és Oktatási, Kommunikációs, valamint Munka- és Egészségvédelmi bizottsága.

Harmadik napirendként a 2013. évi bérfelajánlás kapcsán kialakult helyzetet értékeltük, Gaskó István és Papp Zoltán előadásában. Az mindannyian tudjuk, hogy a MÁV-nál és cégeinél már öt éve csökkennek a reálkeresetek, ezért a VASZ legalább a 2013. évi infláció mértékét elérő bérfelajánlást tart elfogadhatónak, január elsejei visszamenőleges hatállyal. Ezért a Szövetség az országos munkaadói konföderációktól 4-5,2%-os bérajánlást vár el, amit továbbra is a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének hozzá-állása akadályoz.

A Küldöttgyűlés nyomásgyakorlásként 2013. április 11-én, 11.00 órára demonstrációt szervez a VOSZ Mázsa téri székháza elé, ahová tagjaink minél nagyobb számú megjelenésére számítunk. Ezen a demonstráción is bebizonyíthatjuk, hogy együtt erősebbek vagyunk.

A program további részeként a csapatépítés került előtérbe, mivel egymás minél jobb megismerése alapköve a tartós és jó együttműködésnek. Így első feladatként csoportokat alkotva mutattuk be szakszervezeteink általunk legfontosabbnak tartott értékeit, valamint vázoltuk a jó tisztségviselő erőnyeit. A tréning további részében már a tagszervezetek közösen kialakított csoportokban dolgoztak, s oldották meg a kiadott feladatokat. A jó hangulatú, ámde fontos csapatmunka jó lehetőség volt arra, hogy a három tagszervezet képviselői személyesen is megismerjék egymás gondolatait, az összefogásról és közös érdekvédelemről alkotott nézeteit.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Jutalomsör az asszonyoknak

Cipekedő fajták vagyunk, csakúgy, mint a finnek és az észtek. Nem csoda, mert ha minden igaz, rokon népek volnánk így hárman. Viszont a finnek és az észtek közelebbi rokonságban állnak egymással, mint velünk, ami meg is látszik a cipekedés tekintetében. Ők inkább kézzel foghatót, lehetőleg szépet és kellemeset cipelnek a hátukon, ellentétben velünk. Mert mi főleg a rossz dolgokat, a kellemetlen múltat, esetleg a jelent vesszük a vállunkra, és addig-addig hurcolásunk mindent, amíg lesz, ami lesz alapon a mából is tegnapot csinálunk. Ezzel gyakran a múlt foglyaivá leszünk, és ha egy mód van rá, múltunk rosszabbik felével cimborálunk szívesebben.

Ez a cipekedés valójában egy akadályverseny, amit néha ballasztok nélkül sem könnyű végigküzdeni, hasonlóan az élethez. Így aztán nem mindegy, mit viszünk az útra, hogyan viseljük a terheket, és van-e kívül megosztani néha. Finn és észtek rokonaink nemes egyszerűséggel úgy döntöttek, hogy a gondok és a múlt helyett a feleségüket cipelik a hátukon. Na, mondják a kaján vasutasok, mi lehet még nagyobb teher, hacsak az anyóst nem számítjuk. Erre a finnek is gondolhattak, amikor tizenegy éve megalkották a feleségcipelés szabályait: Mert lehet lányt is cipelni, vagy más feleségét, vagy bárkit, akit talál magának a pálya mentén. A lényeg, hogy végig kell menni az akadályokon, és természetesen nemhogy elejteni, de még letenni sem szabad közben az asszony – sem a másét.

Bezzeg a magyar igyekszik a könnyebbik utat választani, legalábbis azt hiszi, mondván, hogy a gondok sokkal könnyebbek, mint egy asszony. Le is tehetjük néha, mint ama férfiú, akinek végül a vesztét okozta a gondok cipelése. Arra már nem gondolunk, hogy ő, ha megállásokkal is, de azzal a tudattal ment végig az úton, hogy jót tesz a világgal. Ezért végig vitte, amit a vállára tett, aki nem hiszi, lelke rajta. De a mi cipekedésünk biztos, hogy semmire nem jó, hiszen a végkifejlettel senkinek sem teszünk jót, magunknak meg végképp nem. Mert nagyon keveseket érdekel, mi van az út végén egészen addig, amíg oda nem értek. Csakhogy akkor már mindegy, hiszen nincs tovább.

Megoldás persze volna, hiszen mindenre van, csak lehet, hogy kevesek vagyunk hozzá, és nincs kívül megbeszélni sem, mert a gondunkat nem kérdezhetjük meg. De rokonaink a – szabályok szerint minimum negyvenkilenc kilós – feleségüket cipelik a hátukon, az akadályokat pedig együtt küzdik le, mert ha tanácstalanok, megkérdezhetik a vállukra vetett nőt, mi tévők legyenek. Talán így tett Taisto Miettinen is tavaly júliusban, és úgy látszik, eredményes volt feleségével, Kristiina Haapanennel, mert alig egy perc alatt győztek le minden akadályt a kétszázötven méteres pályán, így megnyerték a Finn Nemzeti Feleség-cipelő versenyt. Magánéletükről nem szólnak a hírek, de ha otthon is együttműködők, akkor előfordulhat, hogy minden gondot megoldanak együtt, ágnál és asztalnál egyaránt.

És ha mindez kevés a buzgalomhoz, ráadásként legyen szó az első helyezettek díjáról is. A dobogó tetejére már negyedszer felálló pár jutalma nem más volt, mint annyi liter sör, amennyit a konzulens, vagyis az asszonyka súlya nyomott. Még mondja valaki ezek után, hogy nem érdemes együttműködve küzdeni.

Dolhai József

HUMORSAROK

DIL-EMMA

Egy csinos lány megállít egy luxusautót az M7-esen.

- Elvinne Siófokig? – kérdi az autó vezetőjét.
- Igen, de tudja, hogy ennek megvan az ára?
- Hogyne, bekalkuláltam, és inkább húsz centi a térdem fölött, mint húsz kilométer a talpam alatt...

TERVEK

Lenin haldoklik és még egyszer beszélni szeretne az utódjával, Sztálinnal.

- Egy dolog miatt aggódom csupán – mondja Lenin – mégpedig az, hogy fognak-e téged követni az emberek? Mit gondolsz erről, Sztálin elvtárs?
- Fognak, szerintem fognak.
- Remélem, de mi lesz, ha mégsem – aggódik tovább Lenin.
- Hmm, az sem probléma – mondja Sztálin – mert ha engem nem, akkor téged fognak követni, Lenin elvtárs!!

ÖNAZONOSSÁG

A szőke hölgy bemegy a bankba pénzt felvenni.

- Tudná magát azonosítani? – kérdezi a pénztáros.
- A szőzi elővesz egy tükröt, és mélyen a saját szemébe néz:
- Igen, ez én vagyok...

Balogh Attila